

Els dos homes que el 'pistoler' d'Olot també volia matar en descobreixen el motiu

L'assassí estava "serè i tranquil" quan va cometre els crims, fins i tot quan va amenaçar de mort una clienta del banc

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

Encara ningú s'explica els quatre crims que el "pistoler" d'Olot Pere Puig Puntí va cometre el 15 de desembre de 2010. Tampoc l'electricista i el cambrer que van salvar la vida per no trobar-se al restaurant la Cuina de l'Anna aquell matí encerten a descobrir per què van convertir-se en blanc de la voluntat homicida de l'acusat. Al primer, Marcelino Barris, només se li acut una rebuscada hipòtesi segons la qual el processat hauria intentat matar-lo perquè va acomiadar els treballadors de la seva empresa en tancar-la i així el convertia en "conillet d'índies", com si intentés venjar la decisió. El segon, Guzmán Sánchez Maya, és incapaç de trobar cap raó i expressa que potser va convertir-se en objectiu per ser amic de Joan i Àngel Tubert.

Tots dos coneixien el processat. L'electricista perquè havia treballat amb el seu cap i sabia que era un empleat responsable a qui se li confiava la clau de l'obra i el cambrer perquè l'havia tingut com a client al bar fins que va deixar de venir quan la cambrera li va respondre "que ella no entrava al menú" el dia que va demanar-la per postres.

Tots dos coneixien la seva afició a vestir-se de forma excèntrica amb jaquetes de serrell, barrets grossos com de cowboy, pistoles de mentida i una estrella de xèrif com a fermall i així li van reconèixer a la defensa que exerceix la lletrada Núria Masó, quan va incidir en aquest assumpte gens intrascendent per a la defensa, ja que l'advocada buscarà provar l'existència d'un trastorn mental en el seu patrocinat basant-se en el fet que l'actitud extravagant és característica del trastorn esquizoide de la personalitat que dos psicòlegs han detectat en l'acusat.

"Serè i tranquil"

Una dona que esperava creuar el pas de vianants va veure al pistoler baixar del cotxe "tranquil", agafar el rifle i entrar a la sucursal bancària on va assassinar Rafael Turró Cabrafiga i Anna Pujol Verges. No li va notar "nerviosisme i excitació" com tampoc ho va fer una clienta de l'entitat bancària que va entrar a l'establiment immediatament després d'haver-se produït els crims. Allà no va veure ningú més que Pere Puig Puntí subjectant l'arma que ella va confondre amb un bastó i no va ser fins que va posar la llibreta al caixer automàtic que l'acusat se li va apropar i a cau d'orella i amablement li va dir: "Marxi d'aquí si no vol que la mati". No hi va haver opció a tornar a pensar que "de bon matí i està de broma" quan li va repetir la frase mostrant-li el rifle.

La defensa va aprofitar aquests testimonis per demostrar al jurat que el seu client va sortir de l'entitat bancària per entregar l'arma a la policia i no va oposar resistència a ser detingut, aspecte que possiblement interpretarà com un gest de col·laboració amb la justícia pel qual sol·licitarà un atenuant.

A l'entitat financera s'hi va quedar un treballador que després de veure com Rafael Turró Cabrafiga no va poder fer res més que aixecar-se abans de rebre el primer tret va amagar-se sota una taula i no en va sortir fins que va sentir la veu d'un agent dels Mossos d'Esquadra. El director de l'entitat havia sortit a esmorzar i quan va rebre la trucada alertant dels trets a la sucursal va pensar que es tractava d'un robatori. El mateix ha relatat que quan treballava a l'oficina de Sant Esteve d'en Bas el pistoler havia agafat per costum deixar-li la targeta de crèdit cada divendres per recollir-la dilluns i evitar gastar diners durant el cap de setmana.

Ben valorat a l'empresa

La vídua i la filla de Joan Tubert -que també van perdre el fill la primera i el germà la segona- van assistir ahir a la segona sessió del judici per manifestar que, malgrat la gravetat de les circumstàncies i la recança que els suposa dir-ho, Pere Puig era l'empleat "de qui parlaven més bé". En resposta a l'advocat que les representa en l'acusació particular, Carles Monguilod, han reconegut que encara avui el processat no els ha demanat perdó i ni tan sols durant el judici ha sigut capaç de mirar-les.

Els Tubert eren una família coneguda i aquell dia les víctimes estaven entaulades amb multitud de comensals que esmorzaven al restaurant La Cuina de l'Anna. Tots ells van prestar declaració ahir i la majoria van coincidir en tres coses: la decisió amb què Puig va disparar els trets, la impossibilitat de defensar-se de les víctimes i la rapidesa amb què va actuar. Tant és així que n'hi va haver alguns que no van poder veure la cara de l'assassí. Cap dels 16 testimonis que ahir van declarar i no eren mossos havia vist mai Pere Puig sota els efectes de l'alcohol o buscant problemes al bar. La majoria d'ells el coneixien de vista i no hi creuaven gaires paraules. Aquell dia, un veí el va veure al matí quan anava de camí a l'obra que estava realitzant amb els Tubert i li va mencionar el fred que feia. "Ja me'l passaré", va etzibar-li Puig. Poca estona després es canviava de roba, es vestia de caçador i entrava al restaurant per matar els seus caps, abans d'anar al banc i matar dues persones més.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/12/14/homes-pistoler-dolot-volia-matar-desconeixen-motiu/535989.html?utm_source=rss